

Det vil også bevirke, at man kan sammen-skrive en række regler til færre regler, og når man er kommet dertil, så vil man komme i en situation, hvor man får en sikker og hurtig administration, der træffer ensartede afgørelser, så det, man siger til Per, er det samme, som man siger til Poul. Det vil altså sige, at man får en større sikkerhed i forvaltningen. Der bliver en mere ensartet forvaltning. Vi får dermed færre retssager og større retssikkerhed, og vi får færre klager. Alt i alt giver det jo så en billigere administration og en større forståelse.

Og når vi taler om »Agenda 21«-arbejde og om at inddrage befolkningen, så går man meget lettere med i et område, hvor man forstår reglerne, end i et område, hvor man ikke forstår reglerne. Jeg tror ikke, det er nogen tilfældighed, at der er mange, der spiller banko, for dér er reglerne rimelig til at overskue; men når der skal spilles bridge eller noget andet, hvor reglerne er mere komplicerede, så er der ikke helt så mange tusind, der befolker de enkelte spillesteder.

Så derfor: Hvis vi virkelig ønsker at gøre en indsats for miljøet, så gælder det om at få regelforenkling og få sat hele den gode cirkel i gang, der slutter med, at vi får flere penge til miljøarbejdet.

Så har jeg bemærket mig, at flere har efterlyst, om ikke vi kunne komme med nogle konkrete eksempler. Det har vi gjort i den konservative folketingsgruppe, men for ikke sådan at politisere det hele, så har vi ikke kastet forslagene herved, men har sendt dem over i Miljøministeriet.

Vi havde først et forslag foranlediget af en af de sager, som har givet en masse tummel. Det er spørgsmålet, om man på et skilt på en golfbane kan sætte et mindre skilt, der fortæller, hvem der har betalt det lidt større skilt. Det kunne man ikke. Det blev der klaget over. Eller jo, det kunne man godt for de lokale myndigheder, men det blev der klaget over af Danmarks Naturfredningsforening, og så skal de lokale myndigheder tage stilling til det, så skal Naturklagenævnet tage stilling til det, og man diskuterer frem og tilbage, og det skal op i Nævnet, og samtidig siger ministeren, at det egentlig er o.k., for han forstår reglerne på en anden måde, end Naturklagenævnet gør det, og han må trække sine udtalelser tilbage, og det slutter så med, at Naturklagenævnet siger, at det ikke kan lade sig gøre. Og nu vil ministeren så gå i gang med at rette det her til sammen

med nogle andre ting. Det skal han have ros for. Samtidig arbejdede vi og er så kommet med vores forenklingsforslag.

Men denne sag viser bare, hvor mange tusinde kroner det koster samfundet, og hvor mange mennesker der skal bruge tid på at afgøre, om et skilt skal være så stort eller så stort, eller hvor det må være. Det var ikke sket, hvis vi havde lavet en regelforenkling efter konservativ model. Vi er kommet med et udspil, der sætter en grænse på 1.000 cm². Nu kan jeg forstå, ministeren siger 900 cm², og det kan vi sagtens leve med, det skal ikke skille os ad. Men det gælder om, at vi får en regel, hvorefter vi kan gå ud med en tommestok og måle: Bum, bum, det er i orden, eller: Bum, bum, det er ikke i orden. Så har vi ikke beskæftiget en masse embedsmænd med det. Så har vi fået tid til, at de embedsmænd i stedet for kan bruge tiden på noget naturgenopretning eller noget rigtig konstruktivt for miljøet.

Vi har også sendt et andet forslag over til ministeriet. Det er langt mere kompliceret, meget sværere at tygge igennem, og jeg vil gerne takke de embedsmænd, der har brugt tid på at rådføre sig og prøvet at vejlede os i at få de her forslag lavet så gode som muligt. Det drejer sig om sommerhusreglen, hvor vi altså i dag har en lovgivning, som en del af samfundet tror skal fortolkes på én måde, ministeren på en anden måde og nogle tredje myndigheder på en tredje måde. Den bliver administreret vidt forskelligt, vi har ingen retssikkerhed, vi kører retssager, og vi ulejliger den højesteret, som har lange ventetider i forvejen. Dér vil vi gerne lave nogle krystalklare regler, ikke for at lave om på beskyttelsesniveauet, men bare for at fastslå, at reglerne er sådan, og det kan enhver se, det skal vi ikke have administrativt bøvl om.

Vi arbejder gerne på den måde, og her har ministeren så et par eksempler. Vi vil gerne fortsætte ad den vej, men jeg tror, ministerens embedsmænd er så dygtige, at de sagtens kunne gøre det her. Det bliver lidt at gøre sig selv overflødig over for noget administrativt bøvl, men hvis man så i stedet for kan få lov til at bruge kræfterne på at forbedre miljøet, tror jeg alligevel, at folk vil synes, det er langt sjovere.

(Kort bemærkning).

Inger Bierbaum (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men jeg synes ærlig talt, at hvis det er sommerhussager, vi skal diskutere, eller hvis det er klagesager til